

Folketingets Grønlandsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Grønlandsudvalget har i brev af 19. december 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 49 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Søren Espersen (DI).

15. januar 2013

J.nr. 2012-0020377

Spørgsmål nr. 49:

”Vil ministeren oplyse, om der i forbindelse med den grønlandske storskalalovs §11 stk. 1,2 og 3, vil være krav til, hvilken forsikringsudbyder, der skal benyttes? Spørgeren er af den opfattelse, at det vil kunne udelukkes, at arbejdsgiveren vælger den billigste forsikringsmodel, eventuelt hos et udenlandsk firma, der så, hvis uheldet er ude, nægter at dække eller trækker sagen ud i årevis, således at en tilskadekommet arbejder risikerer at komme klemme. Dette er for eksempel set i forbindelse med brug af polsk arbejdskraft i Danmark, hvor polakker er strandet på danske hospitaler, idet polske hospitaler ikke ville tage imod dem, da arbejdsgiverens billige forsikring ikke dækkede.”

Endeligt svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Arbejdsskade styrelsen, som har oplyst følgende:

”Det fremgår af bemærkningerne til forslaget til storskalalov, at gældende regler om arbejdsskadesikring i Grønland skal overholdes. Arbejdsskadesikringen i Grønland er reguleret af lov om arbejdsskadesikring i Grønland. Loven bestemmer, at arbejdstagere, der ansættes til arbejde i Grønland, skal sikres efter loven. Det betyder, at arbejdsgivere - uanset hvor de har hjemme - skal tegne ulykkesforsikring i et forsikringsselskab, der udbyder arbejdsskedeforsikring i Grønland. Endvidere har arbejdsgiverne pligt til at tilmelde de ansatte til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.

Ydelsernes art og størrelse ved arbejdsskader er fastsat i arbejdsskadesikringsloven. Arbejdsgiveren og forsikringsselskabet kan ikke aftale ringere ydelser end bestemt i loven. Det følger bl.a. af loven, at arbejdsskadesikringen yder erstatning til tilskadekomne for udgifter til sygebehandling, når sygebehandlingen er nødvendig til at opnå bedst mulig helbredelse for arbejdsskadens følger. Det skal videre oplyses, at sundhedsområdet er et grønlandsk anliggende, og at spørgsmål om udenlandske arbejdstageres ret til sundhedsydelse og dækning af udgifter forbundet hermed reguleres efter den i Grønland gældende sundhedslovgivning.

Samtidig er det bestemt i storskalalovens § 11, nr. 3, at aftaleparten i et storskala-projekt skal tegne særskilt forsikring til dækning af udgifter til evakuering, trans-

port og sygehusbehandling af syge og tilskadekomne arbejdstagere. Det følger af lovens § 11, nr. 4, at aftaleparten skal betale udgifterne til hjemrejse for arbejdstagere, der ophører med at være beskæftiget ved storskalaprojekter.

Der kan således ikke drages nogen parallel mellem polske arbejdstagere i Danmark og udenlandske ansatte i storskalaprojekter i Grønland. Det skyldes, at regelsættene er forskellige. Arbejdstagere fra EU i Danmark er vandrende arbejdstagere, der er omfattet af reglerne om fri bevægelighed indenfor EU, som ikke er gældende for Grønland.

De problemer, der har været vedrørende tilskadekomne polske arbejdstagere, som er strandet i Danmark, beror hovedsageligt på manglende dokumentation for den tilskadekomnes ansættelsesforhold og dermed for, hvor den tilskadekomne var arbejdsskadesikret.

Rettighederne for ansatte i storskalaprojekter bestemmes af dansk og grønlandsk lovgivning, og der er i storskalaloven medtaget regler, der præciserer den ansattes og arbejdsgiverens rettigheder og pligter."

Jeg kan henholde mig til Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

Venlig hilsen

Mette Frederiksen